

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/35/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216211811
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2216211811.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a Mgr. Renáta Gavalcová v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, zastúpeného splnomocnencom: JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., IČO: 50 361 368, so sídlom Bratislava, Martinčekova 13, proti žalovanej: L. T., nar. XX.X.XXXX, bytom X. M., B. XXX/XX, zastúpenej AK: JUDr. Ladislav Pongrácz, so sídlom Dunajská Streda, Alžbetínske nám. 1203/2, o zaplatenie 3.130,79 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 6Csp/24/2016-52 zo dňa 17.8.2017 - II. výrok, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý II. výrok uznesenia súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

II. Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením I. výrokom konanie zastavil, II. výrokom rozhodol, že strany sporu nemajú na náhradu trov konania právo, III. výrokom vrátil žalobcovi súdny poplatok 9,80 Eur cestou Slovenskej pošty, a.s., CVFT, OSA, Thurzová 1, 040 01 Košice.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil s použitím ust. § 144, § 145 ods. 1, 2, 3, § 146 ods. 1, § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, § 11 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Vecne v napadnutej časti argumentoval tým, že v zmysle § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobca si náhradu trov konania neuplatnil.

3. Proti tomuto uzneseniu výlučne v časti o náhradu trov konania podala odvolanie žalovaná, ktorým navrhla, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil a priznal jej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Argumentovala tým, že žalobca zobral žalobu späť po podaní vyjadrenia žalovanej k žalobe, ktorá bola podaná bezdôvodne, keď nárok žalobcu je premlčaný. Žalovanej vznikli trovy právneho zastúpenia, ktoré musí znášať žalobca, nakoľko procesne zavinil späťvzatie žaloby. Právnomu zástupcovi žalovanej okresný súd nedoručil napadnuté uznesenie.

4. Žalobca odvolanie nepodal, k odvolaniu žalovanej sa písomne nevyjadril.

5. Uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku, ktorým bolo konanie zastavené (I. výrok) právoplatné, keďže žalobca a ani žalovaná voči tejto časti napadnutého uznesenia odvolanie nepodali, ako aj v časti vrátenia súdneho poplatku žalobcovi (III. výrok), ktorý nebol stranami taktiež napadnutý odvolaním.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie voči II. výroku napadnutého uznesenia bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolaniu je možné priznať úspech, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho zmenu podľa § 388 CSP v napadnutej časti (II. výrok).

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, keď rozhodol, že strany sporu nemajú na náhradu trov konania právo.

8. Z obsahu prvoinštančného spisu odvolací súd zistil, že právny predchodca žalobcu podal dňa 28.7.2016 žalobu, ktorou sa domáhal voči žalovanej zaplata sumy 1.975,82 Eur s príslušenstvom. Dňa 9.6.2017 doručila žalovaná (prostredníctvom svojho právneho zástupcu) okresnému súdu vyjadrenie k žalobe, ktorá jej bola doručená dňa 26.5.2017, v ktorom navrhla žalobu zamietnuť a priznať jej nárok na náhradu trov konania, keď zároveň vzniesla námietku premlčania, nesúhlasila s výškou úrokov. Uznesením č. k. 6Csp/24/2016-47 zo dňa 10.7.2017 okresný súd uložil žalobcovi vyjadriť sa k vyjadreniu žalovanej zo dňa 8.6.2017 v lehote 15 dní od doručenia (doručené právnenmu zástupcovi žalobcu dňa 17.7.2017). Dňa 14.8.2017 doručil žalobca späťvzatie žaloby v celom rozsahu, bez uvedenia dôvodu. Napadnuté uznesenie bolo právnenmu zástupcovi žalovanej doručené dňa 8.1.2018.

9. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

11. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP so zavinením na zastavení konania pracuje výlučne z procesného hľadiska a zásadne zavinenie pričíta iniciátorovi konania. Tým je v tzv. základnom konaní na súde prvej inštancie žalobca v sporovom konaní. Zavinenie na zastavení konania pre späťvzatie žaloby síce nemusí byť vždy pričítané žalobcovi, podmienkou takéhoto postupu je však 1. možnosť aspoň predbežného záveru o dôvodnosti žaloby a 2. správanie osoby či viacerých osôb, voči ktorej alebo ktorým požiadavka uplatnená žalobou smeruje, donucujúce žalobcu k späťvzatiu žaloby (teda také správanie, ktoré je na jednej strane výlučným správaním žalovaného bez možnosti žalobcu ho ovplyvniť a na druhej strane je so späťvzatím inak dôvodnej žaloby aj v priamej príčinnej súvislosti).

13. V tejto súvislosti je dôvodné prihliadnuť aj na ustálenú rozhodovaciu prax. Nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, preto otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t. j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavke žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25.10.2010, sp. zn. 3 Sžo/225/2010).

14. Ak nie je preukázané, že späťvzatie bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť za zastavenie konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzati návrhu (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 14.9.2011, sp. zn. 7MCdo/4/2010).

15. Odvolací súd, posudzujúc správnosť napadnutého II. výroku o trovách konania, s poukazom na § 256 ods. 1 CSP konštatuje, že okresný súd nesprávne rozhodol, že strany nemajú právo na náhradu trov konania, keď z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že žalobca zbral žalobu v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu, potom ako mu bolo doručené vyjadrenie žalovanej k žalobe, a teda z procesného hľadiska zaviniť zastavenie konania, pričom žalovaná je plne úspešnou stranou v spore.

16. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že jej právnomu zástupcovi nebolo doručené napadnuté uznesenie, odvolací súd poukazuje na obsah spisu uvedený v odseku 8, podľa ktorého táto námietka už neobstojí, keďže dňa 8.1.2018 bolo okresným súdom napadnuté uznesenie riadne doručené podľa § 110 CSP.

17. V súvislosti so záverom v odseku 15 odvolací súd zmenil napadnutý II. výrok postupom podľa § 388 CSP tak, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP, pričom v odvolacom konaní úspešnej žalovanej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).